

In Memoriam:

MOLNÁR KÁROLY (ELGI)

1912–2007

Megint kevesebben lettünk, ismét elvesztettünk egy régi kedves munkatársat, MOLNÁR Karcsi bácsit, akit 2007. szeptember 5-én búcsúztattunk a Farkasréti temetőben.

Sorsa tipikus 20. századi középosztálybeli sors volt. 1912. március 5-én született Budapesten. Reáliskolai érettségi után a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia hallgatója lett, ahol 1936-ban avatták hivatásos hadnaggyá. Ezt követően különböző katonai alakulatoknál szolgált, 1942-ben néhány hónapos, majd 1944 májusától a II. Világháború végéig frontszolgálatot teljesített. A háború végén angol fogságba esett, ahonnan 1946 februárjában szabadult. Hazatérte után néhány hónappal századosi rendfokozattal nyugállományba helyezték. Ezt követően szöv munkásként dolgozott, egészen 1948. júliusi reaktiválásáig. 1949-ben őrnaggyá léptették elő, de a rá következő évben tartalékállományba került. Katonai pályafutásának utolsó állomásaként 1957-ben megfosztották katonai rendfokozatától. Mindezekről sohasem mesélt, az okok minden bizonnyal az akkori zavaros politikai viszonyokban keresendők.

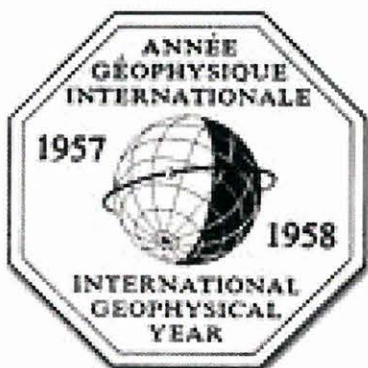
Miután öttagú családjáról másként nem tudott gondoskodni, kénytelen volt átmenetileg segédmunkásként elhelyezkedni. Az ELGI 1951-ben megindult fejlesztése lehetővé tette, hogy kezdetben segédmunkási státusban ugyan, de a valóságban észlelőként el tudjon helyezkedni a Földmágneses Osztályon. Hamarosan a terepi munka minden fázisában otthonos lett, lelkiismeretes, pontos és szorgalmas munkája révén az osztály legjobb, legmegbízhatóbb

munkatársai közé emelkedett. 1954-ben alapító tagja lett a Magyar Geofizikusok Egyesületének. Bár felsőfokú végzettségét sohasem ismerték el, különböző beosztásaiban a diplomásokkal egyenrangú munkát végzett. Csoportvezetőként sok értékes jelentést készített, különösen kiemelhetők a dunántúli áttekintő, a mecseki és a sárospataki részletező földmágneses mérésekről írott jelentései. Kiemelkedő munkája elismeréseként 1965-ben megkapta a Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója kitüntetést, 2002-ben pedig — az intézert végzett áldozatos munkájáért — a Pro Geophysica emlékérmét. Komoly, nyugodt egyénisége, munkatársai iránt tanúsított mindig udvarias és segítőkész magatartása miatt főnökei, munkatársai és beosztottai egyaránt tisztelték és szerették. Ideális munkaerő volt, a munkában sohasem válogatott, mindig azt tette, amire szükség volt, ha kellett terepre járt, észlelt, kitűzött, csoportot vezetett, ha kellett, az irodai feldolgozó munkákban vett részt. Kötelességtudásával jó példát mutatott az egymást követő fiatalabb generációk számára.

1972-ben történt nyugdíjazása után sem szakadt el munkatársaitól, minden intézeti összejövetelre eljárt, érdeklődéssel követte az intézeti változásokat. Jelenlétének hiányát még sokáig érezni fogjuk.

Kedves Karcsi bácsi, emléked megőrizzük, hosszú és fáradságos életed után nyugodj békében!

Szabó Zoltán

HU ISSN 0025—0120

Főszerkesztő: dr. Bodoky Tamás
Szerkesztő: Tóth Lajos, tel.: (1) 252 4999/142, e-mail: tothl@elgi.hu
Szerkesztőbizottság: dr. Aczél Etelka, dr. Ferenczy László, Hegybíró Zsuzsanna, Kakas Kristóf,
dr. Ormos Tamás, dr. Szarka László, Verő László
A szerkesztőség címe: 1027 Budapest, Fő u. 68. (1371 Budapest, Pf. 433)
Telefon: (1) 201 9815
